

Dionysius: “Hoe verder?”

Verslag gebeds- en bezinningsbijeenkomst woensdag 28 augustus

Een groep verontruste parochianen heeft in juni een oproep verspreid voor een bezinningsbijeenkomst op 28 augustus. Het doel van deze bijeenkomst was te inventariseren wat er leeft binnen onze parochie, en in hoeverre er gemeenschappelijke vragen en belangstelling bestaat. Veel parochianen zijn zeer verontrust over de ontwikkelingen in de parochie. De bedoeling is parochianen enthousiast en betrokken te houden, leegloop van de parochie te voorkomen en alternatieven te bieden om binnen de parochie als actief gelovige bezig te zijn. Bundeling van krachten is nodig nu steeds meer mensen dreigen af te haken met alle emotionele gevolgen van dien. Er moet iets gebeuren, wil de parochie geen onherstelbare schade oplopen.

De avond begon met een inspirerende en emotionele gebedsviering in een druk bezochte kerk. In de opening werd gesteld dat een kerkgemeenschap staat of valt met de bereidheid om zorg en aandacht te hebben voor elkaar. Waar verdeeldheid heerst, is God afwezig. Met Hem in ons midden moeten wij bondgenoten worden die elkaar niet laten vallen.

De bijeenkomst werd vervolgd in een zeer gastvrij Hugo-oord, waar de grote groep belangstellenden met moeite een plaats kon vinden. De avond werd, op verzoek van de initiatiefgroep, geleid door Hans Kuipers. Het doel van deze avond was niet om teleurstellingen en negatieve ervaringen uit te wisselen, maar te kijken naar de toekomst, ons af te vragen hoe deze parochie weer gezond te maken zodat wij weer samen kerk kunnen zijn. Als leidraad werd de brief van 14 juni gebruikt en moest er in groepjes nagedacht worden over o.a.:

De huidige toestand in de parochie zoals verwarring, teleurstelling en tweedeling. Velen herkennen de verwarring, teleurstelling en tweedeling in de huidige situatie en voelen zich daardoor niet meer thuis in onze parochie

Waar is behoefte aan in de parochie?

Er is duidelijk behoefte aan een parochie waar:

- men deel uit maakt van een geloofsgemeenschap waar men zichzelf kan zijn, zich aangesproken voelt, gestimuleerd wordt en zich als gelovige veilig voelt
- men als actieve, meedenkende christen gewaardeerd voelt
- een vrouwvriendelijker sfeer heerst op de pastorie en in de parochie
- binnen de officiële regels van de kerk je als actief gelovige een stuk geestelijke verrijking meekrijgt waar je in de huidige maatschappij mee uit de voeten kunt en die wervend is voor jongeren en belangstellenden
- weekendvieringen zijn die de gelovigen aanspreken en stimuleren
- een pastoraat is met een menselijk gezicht zodat gelovigen met persoonlijke problemen niet vastlopen op officiële reglementen, maar al samen zoekende een oplossing kunnen vinden.
- cursussen of bijeenkomsten georganiseerd worden waar gelovigen kunnen mediteren, catechese kunnen krijgen of gewoon een luisterend oor vinden voor de problemen die het dagelijkse leven voor gelovigen geeft in relatie tot religie.
- men de zekerheid heeft dat je bij vieringen als doop, huwelijk en begrafenissen terecht

kunt en gesteund wordt in een geloofsgemeenschap die met je meeleeft en waar je je geborgen voelt.

Wat kunnen we zelf doen om aan die behoefte te voldoen?

Men wil graag activiteiten ontplooiën binnen de parochie. Er is veel kennis, kwaliteit en ervaring aanwezig, maar men is bang voor tegenwerking en teleurstelling.

Niet alleen parochianen waren aanwezig, maar ook de deken en een afvaardiging van het dekenale bestuur. Ook was er belangstelling vanuit het land. Henk Baars, voorzitter van de Acht Meibeweging complimenteerde de aanwezigen met hun betrokkenheid. De ervaring is dat parochiegemeenschappen met eenzelfde ervaring als die van ons (cultuurverschil en vertrouwensbreuk) een moeizaam en weinig inspirerend bestaan leiden. Adri de Jong, benadrukte dat het mogelijk blijft op een eigentijdse manier je geloof te vieren binnen de eigen parochie. Zij kan putten uit haar ervaring als voorzitter van het lekeninitiatief te Eindhoven. Een initiatief wat streeft naar een mens nabij pastoraat binnen parochies zonder eigen(tijdse) pastor. Dit vraagt echter een grote inzet van alle betrokkenen.

De gespreksleider Hans Kuipers concludeerde aan het eind van de avond dat het niet gaat om geloven van achter een bolwerk, maar dat het gaat om geloven met lef. Dat het niet gaat om de juiste woorden en de kennis van de waarheden, maar dat het gaat om de verwondering om in wat je ziet gebeuren het voetspoor van God te zien. Dat is onze verantwoordelijkheid.

De initiatiefgroep, gesteund door de grote opkomst, roept u op deze verantwoordelijkheid te nemen. Deze avond is slechts het begin van een proces, een proces waarvan men niet weet waartoe het leidt, maar waarvan de hoop bestaat dat parochianen weer perspectief gaan zien en nieuw elan krijgen.

Annemiek Luken, lid initiatiefgroep
Marianne Kuipers.